

Ecz. Sabih Tekin Çağlar (TEB Genel Sekreteri)

K

Kilise Kıranı'ndan Nepsiloz'a

Alternatif turizm söylemleri ile ağızlara sakız edilmeye çalışılan yaylalar isyan etmeye hazırlanmaktadır. Oysa ki ağızlara sakız edilmektense; dikkatli gözler ve becerikli eller tarafından terebentinden ayırtılmayı bekleyen çam sakızlarını insanlara sunmayı tercih ediyor katliamdan kurtulmayı becerebilen çam ormanları.

Yoksul orman köylüsüne yakacak ve yapacak odun vermektense, temiz bir soluk özleminde olanlara gölge vermektense, sapını oluşturduğu baltalara boyun eğmektense yoruldu çam ormanları. Bir de yapay turizm safsatası ile şov yapmaya çalışan bürokratlara malzeme olmaktan kurtulabilseler daha rahat olacaklar kuşkusuz.

Mayısın ilk yarısından sonra gülen gözlerle yaylalara ve dağlara göç eden Karadeniz Köylüsü gününbirlik ziyaretçilerini bağırlarına basmaktan ne kadar hoşnut iseler de yayla şenliği adıyla düzenlenen organizasyonlara aynı hoşgörülle yaklaşmamakta.

Eylül başlarında motorize olmaksızın yayan dönüşü tercih ediyorlar köylerine. En güzel yöresel giysilerini giyip, minik buzağılarını ve buzağılarının annelerini el işlemeleri ve boncuklarla süslemekteler.

Dönüş yolunda onlara el sallayan kimse yoktur arkalarında, ya vaşça toprağın içinden fıskıran "vargit" çiçeklerinden başka. Yaylaların sunumu bu kadar bu yaz için, "varın dönün köyünüze, seneye daha erken gelmeyi unutmayın" dercesine.

Yaklaşık 1900 metre rakımlı Karadağ'ın zirvesinde, hangi yıl yapıldığı ve hangi yıl yıkıldığı hiç kimse tarafından bilinmeyen, an-

"Varın gidin!" diyor "vargit" çiçekleri artık. Şimdi gidin ama kardelenlerin mesajını bekleyin geri dönüş için. Belki biraz alingan davranmaktalar, ayrılığın hüznü içinde. Belki de bembeyaz doğa örtüsünü yırtıp "gelin dağlara" diye haykıracak kardelenleri kıskanmaktalar.

cak varlığını herkesin kabul ettiği, şimdi sadece duvar taşlarının yıkıntısı kalan kilisenin tepesinden "Kilise Kıranı'ndan Nepsiloz Obası'nı seyrederken Topukotu'nda çoban ateşi dumanları yükseldi birden. Belki de o dumanlar Kızılderili haberleşmesi gibi mesaj göndermekte eskilere. Yıllar önce bu dağlara ev sahipliği yapmış, hâlâ kullanılan isimleri vermiş olanlara. Onlar da hiç unutmamışlardır elbet bu dağları. Belki kuşaktan kuşağa öykülerle yaşattılar bu dağları.

Katip Day'ının fırınının taşlarını dizen ustaların bugün yaşayan kuşakları yayla otlarının kokusunu her lokmada hissettiren esmer ekmele karnını doyuran Temel ile çayır biçseler eminim ki mutlu olurlardı.

"Varın gidin!" diyor "vargit" çiçekleri artık. Şimdi gidin ama kardelenlerin mesajını bekleyin geri dönüş için. Belki biraz alingan davranmaktalar, ayrılığın hüznü içinde. Belki de bembeyaz doğa örtüsünü yırtıp "gelin dağlara" diye haykıracak kardelenleri kıskanmaktalar.